

Simplement Catalunya

Després de l'esclat impressionant i gloriós de la Diada, en què els catalans vàrem sortir al carrer a manifestar la nostra voluntat de ser, cal insistir encara, amb tota la tenacitat possible, amb tota la urgència, amb tota la serena tossuderia de què siguem capaços, en les nostres reivindicacions fonamentals, si volem de debó la recuperació del poder polític que correspon a Catalunya com a nació.

Hem d'insistir encara en el reconeixement de Catalunya com a poble i, per tant, amb tots els drets de poble lliure. I hem d'insistir perquè 40 anys d'opressió, de desconeixement, de carència de qualsevol defensa de la personalitat col·lectiva, de premeditada despersonalització, han fet que Catalunya iniciés el retrobament enfeblida, lleugerament vacil·lant i confosa. Per això, hem d'insistir, malgrat el 15 de juny i l'11 de setembre.

Hem de construir el país i recuperar la seva llibertat. I aquesta tasca l'hem de fer conscients de què el país és de tots i no pertany ni a una classe, ni a una ideologia, ni a una creença, ni a una concepció concreta de societat. Catalunya —la que hem de fer— pertany als catalans, als homes que viuen i treballen a Catalunya, a tots els qui la senten com a la pròpia pàtria. Però aquesta pàtria encara està per fer, no en el seu marc físic i natural —aquest, en tot cas, s'haurà de refer—, però sí que està per fer en l'aspecte polític, social i econòmic.

I s'ha de fer en base a les llibertats individuals, en base al reconeixement polític, a l'autonomia, a la justícia, en base a un model de societat que pugui tirar endavant el país en un futur immediat, sense aventurismes de cap mena ni cercar altra utopia que la llibertat política i el benestar social.

Hem de fer Catalunya, pensem com pensem, perquè Catalunya és una nació de síntesi i, per això, Convergència Democràtica es defineix com un partit nacionalista de síntesi. Per a nosaltres primer és tenir un país lliure, després dotar-lo d'un model socioeconòmic avançat i progressiu, de caire socialdemòcrata, que ha fet avançar molts països a nivells col·lectius de benestar molt acceptables. En definitiva, un país vàlid per a tothom, on valgui la pena viure. I això no és un "slogan", sinó una esperança.

Avui per avui, però la tasca urgent és posar davant de tot l'interès de Catalunya que, tinguem-ho present, com a poble està depauperada i enfeblida. Hem de donar a Catalunya una alternativa política nacionalista, pragmàtica i autèntica, sense deixar-nos enredar pels juraments de catalanisme d'alguns que després arriben a vetar la paraula "nacionalitat" en el projecte de Constitució de l'Estat.

A Convergència Democràtica se'ns acusa sovint —entre moltes altres coses— de què el nacionalisme com a únic ideal i programa és poca cosa, per a nosaltres, però, reivindicar el nostre país, lluitar per la seva llibertat, fer-lo en definitiva sobirà, amo del seu destí, just, progressiu, habitable i assumible per tots els catalans, és un ideal prou ampli i prou noble com per a moure'ns a molts, com ens ha mogut.

El nostre gran objectiu, ara i sempre, és simplement Catalunya.

Bernat Llorenç
(Col·lectiu de premsa de CDC)

Bústia

AIGUAMOLLS EMPORDANESOS

Aquests darrers anys, mitjançant un progrés i avanç tècnic mal aplicat, hem anat embolicant-nos en un sistema de vida impersonal i prefabricat, en el qual, enganyats per una falsa comoditat, hem anat oblidant l'autèntic valor i mesura de les nostres coses. La concentració de poder, del saber, de les unitats econòmiques de producció i decisió, lligades a l'economia de creixement, és la causa d'aquesta mala aplicació.

Ara, aquest poder, amenaça amb destruir les darreres zones humides que

ens resten a la costa empordanesa, tot i ésser considerades des del punt de vista científic, com les segones en importància al Principat i les novenes a la Península Ibèrica.

Crec que ja ha arribat l'hora de recuperar la capacitat d'afrontar-nos amb creativitat i independència amb l'organització de la nostra pròpia vida. Per tant, són molt importants totes les accions dutes a terme pel Grup de Defensa dels Aiguamolls Empordanesos, encaminades a lluitar contra l'especulació i contra la privatització d'aquestes maresmes; ens calen noves campanyes de sensibilització i cons-

cienciació a nivell popular. Tampoc no hem d'oblidar la incidència que ha tingut el campament d'ocupació dels aiguamolls en la defensa aferrissada d'aquests.

Des d'aquí, doncs, el meu reconeixement al Grup de Defensa dels Aiguamolls Empordanesos i a tothom que treballi pel manteniment i preservació de l'equilibri ecològic i paisatgístic d'aquests i d'altres paratges. Els aiguamolls de l'Empordà, no es poden mercadejar!

Joan A. Parés
(La Jonquera)